

**ODVJETNIK JELENKO LEHKI**

10000 Zagreb, Pavla Hatza 10, Tel. 01 88 953 68 - Fax. 01 88 953 64 – Mob. 098 16 394 16  
e-mail. j.lehki@odvjetnik-lehki.hr

U Zagrebu, 21.07.2020.

Na broj: P-96/2018

**TRGOVAČKI SUD U PAZINU**  
**Dršćevka 1**  
**52 000 Pazin**

**za**  
**VISOKI TRGOVAČKI SUD RH**

**TUŽITELJ:** **SOLDO d.o.o. u stečaju**, Buje, Trg J.B. Tita 7, OIB: 98925119046, zastupano po odvjetniku Jelenko Lehki, Zagreb, Pavla Hatza 10

**TUŽENIK:** **1. VLADIMIR ŠKORJANEC**, Republika Slovenija, Izola, Korte 140, OIB: 68015060775  
**2. MAJDE MARINŠEK ŠKORJANEC**, Republika Slovenija, Izola, Šared 31A, OIB: 32930773395

- radi povrata u prijašnje stanje

**Ž A L B A**

**tužitelja na Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu,**  
**posl.broj P-96/2018, od dana 17. srpnja 2020.g.**

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, posl.broj P-96/2018, od dana 17.07.2020.g., odbijen je tužiteljev prijedlog za povrat u prijašnje stanje od 21. svibnja 2020.

**Protiv predmetnog Rješenja, tužitelj podnosi ovu Žalbu pobijajući isto u cijelosti kao neosnovano i nepravilno, iz svih zakonskih razloga;**

1. zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka
2. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
3. zbog pogrešne primjene materijalnog prava

Bitnu povredu odredaba parničnog postupka tužitelj nalazi u činjenici da pobijano Rješenje ima nedostataka zbog kojih se isto ne može ispitati, izreka Rješenja proturiječi razlozima Rješenja, Rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, odnosno o odlučnim činjenicama postoji proturiječnost između onoga što se u razlozima Rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Činjenično stanje nepotpuno je odnosno pogrešno utvrđeno obzirom da je prvostupanjski sud propustio pravilno cijeniti koje su okolnosti odlučne i bitne za odlučivanje o povratu u prijašnje stanje.

Prvostupanjski je sud u cijelosti pogrešno primijenio odredbu čl. 117. Zakona o parničnom postupku, kao i odredbe istog Zakona o zastupanju stranaka u parničnom postupku.

II. U ovoj pravnoj stvari, Naslovni sud je zakazao pripremno ročište za dan 13. svibnja 2020.g.

Na predmetno ročište zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti – bolesti, odvjetnik Bojan Zustović (koji je bio valjano opunomoćen od strane tužitelja) nije mogao pristupiti, slijedom čega je doneseno Rješenje o utvrđivanju povlačenja tužbe.

Dana 20. svibnja 2020.g. tužitelj je podnio prijedlog za povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja predmetnog ročišta te je dostavio potrebnu medicinsku dokumentaciju.

Na ročištu održanom povodom prijedloga za povrat u prijašnje stanje, odvjetnik Zustović je dao iskaz o nemogućnosti pristupa na zakazano ročište.

Odredbom čl. 117. Zakona o parničnom postupku propisano je:

*„Ako stranka propusti ročište ili rok za poduzimanje kakve radnje u postupku i zbog toga izgubi pravo na poduzimanje te radnje, sud će toj stranci na njezin prijedlog dopustiti da naknadno obavi tu radnju (povrat u prijašnje stanje) ako ocijeni da postoje opravdani razlozi za propuštanje.“*

Odredbom čl. 118. Zakona o parničnom postupku propisano je:

*„Prijedlog se mora podnijeti u roku od osam dana, računajući od dana kad je prestao razlog koji je uzrokovao propuštanje; a ako je stranka tek kasnije saznala za propuštanje – od dana kad je za to saznala.“*

U pobijanom Rješenju prvostupanjski je sud pravilno prihvatio iskaz odvjetnika Bojana Zustovića kao istinit i potkrijepljen medicinskom dokumentacijom, te je time utvrdio činjenicu da na ročište odvjetnik Zustović nije došao zbog toga što mu je naglo pozlilo i da ga je upravo ta okolnost spriječila da dođe na zakazano ročište.

Navedeno utvrđenje predstavlja opravdan razlog za propuštanje ročišta u smislu citirane odredbe čl. 117. Zakona o parničnom postupku.

Prvostupanjski je sud također pravilno utvrdio da je prijedlog za povrat podnesen pravovremeno sukladno citiranoj odredbi čl. 118. Zakona o parničnom postupku.

Time su dakle sve pretpostavke koje predmetne zakonske odredbe propisuju za primjenu instituta povrata u prijašnje stanje, u cijelosti zadovoljene!

Kod povrata u prijašnje stanje radi se o procesnom stadiju parničnog postupka koji je jasno definiran i čija je glavna pretpostavka ta da je u trenutku održavanja ročišta na strani stranke postojao objektivni i opravdani razlog za propuštanje, a što je prvostupanjski sud u ovom postupku nedvojbeno i utvrdio prihvativši kao istinit iskaz odvjetnika Zustovića o bolesti i nemogućnosti pristupa na ročište, te dostavljenu medicinsku dokumentaciju.

Dakle, propušteno je ročište zbog objektivne okolnosti koja je u tom trenutku postojala, na koju se nije moglo utjecati i koja je dovela do gubitka prava na poduzimanje te radnje odnosno nastupile su posljedice presumiranog povlačenja tužbe.

Nikakvi drugi i drugačiji razlozi za odluku o dopuštenju povrata u prijašnje stanje, nisu relevantni.



III. U obrazloženju pobijanog Rješenja, prvostupanjski sud navodi kako nije utvrđeno postojanje opravdanog razloga za dopuštenje povrata u prijašnje stanje, iz razloga što tužitelj nije dostavio u spis punomoć za zastupanje i to sve do podnošenja prijedloga za povrat u prijašnje stanje.

Konkretno, prvostupanjski sud navodi kako je stava: *„da je tužitelj bio dužan, najkasnije do održavanja ročišta 13. svibnja 2020.g. izvijestiti sud o činjenici da je dao punomoć za zastupanje odvjetniku, a da bi sud ocijenio opravdanim nedolazak tužitelja na zakazano ročište.“*

Također sud navodi kako je *„propust na strani tužitelja koji nije osigurao svoje zastupanje u ovom slučaju, pa je zato dužan i trpjeti posljedice takvog svog propuštanja“,* te da se propust tužitelja sastoji u tome što: *„sudu nije dostavio punomoć za zastupanje, koju je dao punomoćniku 12. svibnja 2020.g., pa ju je sudu bio dužan dostaviti do ročišta, za što postoji mogućnosti putem e-komunikacije“.*

Prvostupanjski sud navodi i kako je tužitelj bio dužan dostaviti punomoć u spis do podnošenja prijedloga za povrat u prijašnje stanje.

**Predmetni stavovi prvostupanjskog suda u cijelosti su pogrešni, suprotni izričitim zakonskim odredbama o zastupanju stranaka putem punomoćnika u parničnom postupku te ustaljenoj sudskoj praksi najviših sudova!**

1. Pogrešan je stav suda da je tužitelj bio dužan do održavanja ročišta obavijestiti sud o angažiranju stručne osobe za zastupanje, a obzirom da takvu obvezu i dužnost Zakon o parničnom postupku ne propisuje.

Odredbom čl.98. Zakona o parničnom postupku propisano je da: *„Punomoćnik (a ne stranka!) dužan je pri prvoj radnji u postupku podnijeti punomoć.“*

Tužitelj je dana 12. svibnja 2020.g. izdao punomoć za zastupanje odvjetniku Jelenko Lehki u ovom postupku, na što u cijelosti ima pravo i ovlaštenje sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku i odredbama Stečajnog zakona. Punomoć kao pravni posao nastaje između izdavatelja i ovlaštenika, bez obzira na saznanje tijela kojemu se ista predaje.

Odvjetnik Jelenko Lehki prenio je ovlaštenje na zastupanje na zakazanom ročištu 13. svibnja 2020.g. na odvjetnika Bojana Zustovića, na što ima pravo sukladno odredbi čl. 95. st.1. t.4. Zakona o parničnom postupku.

Obzirom da je punomoć izdana za zastupanje na ročištu koje je bilo zakazano za dan 13. svibnja 2020.g., dakle radi se o sljedećem danu nakon izdavanja punomoći, to je **ujedno i prva radnja u postupku koju je trebao poduzeti punomoćnik.**

Upravo je na predmetnom ročištu od dana 13. svibnja 2020.g. odvjetnik Bojan Zustović planirao predati u spis izdanu punomoć za zastupanje tužitelja, ali zbog opravdanog razloga to nije mogao učiniti.

2. Odredom čl. 97. Zakona o parničnom postupku jasno je propisano da *„Stranka izdaje punomoć u pisanom obliku ili usmeno na zapisnik kod suda“,* dakle, predviđena je mogućnost da se punomoć preda na ročištu, čak i izda usmeno na zapisnik te ne postoji dužnost da se preda prije ročišta kako to pogrešno tumači prvostupanjski sud.

O navedenom svjedoči i sudska praksa, konkretno odluka Vrhovnog suda RH-e, Rev 2813/1998-2 od 21.01.1999.godine, koja se dostavlja u prilogu.

**DOKAZ:** Uvid u citiranu odluku VSRH Rev 2813/1998-2.

Čak i da nije predana punomoć prilikom poduzimanja prve radnje u postupku od strane punomoćnika, a ne stranke!, zakon propisuje mogućnost naknadnog podnošenja punomoći ili odobrenja stranke za poduzimanje parnične radnje – odredba čl. 98. st.2. Zakona o parničnom postupku:

*„Sud može dopustiti da radnje u postupku za stranku privremeno obavi osoba koja nije podnijela punomoć, ali će istovremeno narediti toj osobi da naknadno u određenom roku podnese punomoć ili odobrenje stranke za obavljanje parnične radnje.“*

**Upravo smisao odredbe čl. 98. st.2. Zakona o parničnom postupku da se može naknadno podnijeti punomoć ili odobrenje za poduzetu radnju, pobija u cijelosti stav prvostupanjskog suda da je postojala dužnost tužitelja da prije ročišta podnese punomoć u spis ili da prije podnošenja prijedloga za povrat u prijašnje stanje podnese punomoć u spis.**

Dapače, da primjerice odvjetnik na ročištu dana 13. svibnja 2020.g. nije predao punomoć u spis ili da tužitelj uz prijedlog za povrat u prijašnje stanje nije dostavio punomoć za zastupanje, sud bi bio dužan da pozove tužitelja na podnošenje punomoći u određenom roku ili odobrenja stranke za obavljanje parnične radnje.

O navedenom također svjedoči i sudska praksa, konkretno odluka Vrhovnog suda RH-e, Revt 191/2016-2 od 05.11.2019.godine, koja se dostavlja u prilogu.

**DOKAZ:** Uvid u citiranu odluku VSRH Revt 191/2016-2.

Dakle, nikako se ne radi o dužnosti stranke da prije ročišta dostavi punomoć za zastupanje (eventualno kod opoziva punomoći), nego jedina sankcija može biti dodatni rok za naknadno podnošenje punomoći, do tada sud odgađa donošenje odluke, a ukoliko predmetni rok bezuspješno protekne, sud će nastaviti postupak ne uzimajući u obzir radnje što ih je obavila osoba bez punomoći.

Također se ne radi o dužnosti stranke da prije podnošenja prijedloga za povrat, dostavi punomoć za zastupanje, a budući da dostavljena punomoć bez pravovremeno postavljenog i Prijedloga za povrat u prijašnje stanje, sama po sebi ne znači ništa i sud bi jednako utvrdio da je tužba povučena.

3. Okolnost koju prvostupanjski sud navodi – da u trenutku održavanja ročišta ni u trenutku pisanja rješenja o presumiranom povlačenju tužbe, u spisu nije postojala punomoć za zastupanje, nije relevantna za primjenu instituta povrata u prijašnje stanje, budući da Zakon o parničnom postupku daje mogućnost stranci koja propusti ročište, da u roku od 8 dana podnese prijedlog za povrat te time naknadno opravda i objasni okolnosti vezano za propuštanje, što je u ovom slučaju i učinjeno.

Sudu u trenutku održavanja ročišta i pisanja rješenja ne moraju biti poznati razlozi propuštanja i okolnosti koje bi bile nastupile da nije bilo izvanredne situacije na strani stranke.



Razvidno je kako je prvostupanjski sud u cijelosti pogrešno cijenio odlučne činjenice o kojima ovisi odluka o prijedlogu za povrat u prijašnje stanje te da odlučna činjenica nije ta da li je tužitelj dostavio punomoć za zastupanje u spis prije održavanja ročišta koje je propušteno ili prije podnošenja prijedloga za povrat u prijašnje stanje, nego je odlučna činjenica ta da se odvjetnik koji je bio po punomoći angažiran za pristup na predmetno ročište naglo i nepredvidivo razbolio, i upravo to predstavlja opravdan razlog za propuštanje ročišta odnosno prihvatanje prijedloga za povrat u prijašnje stanje.

Dakle, punomoć je valjana, izdana stručnoj osobi odvjetnika, pravovremeno i od strane ovlaštene osobe, a okolnost kada je ista predana u spis, ne predstavlja odlučnu činjenicu.

IV. Slijedom svega navedenog, razvidno je da:

- na zakazano pripremno ročište 13. svibnja 2020.g., tužitelj, koji je angažirao stručnu osobu za zastupanje, nije pristupio;
  - da je do propuštanja ročišta došlo zbog objektivne nemogućnosti i opravdanog razloga na strani punomoćnika tužitelja;
  - da je tužitelj pravovremeno podnio prijedlog za povrat u prijašnje stanje,
  - da je prema utvrđenim činjenicama prijedlog osnovan
- te je stoga primjenom odredbe čl.117. Zakona o parničnom postupku, trebalo dopustiti povrat, ukinuti rješenje o povlačenju tužbe i postupak vratiti u prethodni stadij.

Predlaže se drugostupanjskom sudu prihvatiti ovu žalbu, ukinuti u cijelosti pobijano Rješenje te dopustiti povrat u prijašnje stanje, podredno vratiti na ponovni postupak, sve uz naknadu trošak tužitelju u cijelosti.

Tužitelj  
po punomoćniku:

Jelenk  
o Lehki

Digitally signed  
by Jelenko Lehki  
Date:  
2020.07.21  
17:28:19 +02'00'

*Tužitelj traži naknadu troška:*

Sastav žalbe	10.775,00 kn
PDV 25%	2.693,75 kn

---

*Ukupno:* 13.468,75 kn

*Uvećano za troškove sudskih pristojbi*